

APERITIFF

www.tiff.ro

Publicație oficială a TIFF | #10 | 14-15 English pages
Duminică | 1 august | 2021
ISSN 2784 - 3149, ISSN-L 2784 - 3149

BANCA BT TRANSILVANIA®

Trofeul Transilvania a ajuns în plasa *Vânătorului de balene*

Pelicula *Vânătorul de balene*, regizată de Philipp Yuryev, a obținut Trofeul Transilvania. Juriul a motivat decizia arătând că filmul prezintă „un minunat portret, meticulos realizat, al unei comunități izolate și al viselor unui băiat năucit de social media”.

Filmele care au obținut cele mai importante premii în cadrul Galei TIFF.20 vor putea fi vizionate astăzi.

And the Winners are...

Lista completă a câștigătorilor TIFF 2021

»Paginile 2-3

Gala de închidere

Anii noștri de glorie, o poveste emoționantă a acelor amintiri pe care le ținem minte cu drag până la sfârșitul zilelor.

»Pagina 6

Recomandările redacției

Echipa care a scris AperiTIFF vă recomandă filmele pe care le mai puteți vedea în ultima zi de festival și nu numai.

»Pagina 9

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2021**. Biletele cumpărate on-line sau prin aplicație se supun aceluiași reguli din politica festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 19 iulie 2021:

Cinema FLORIN PIERSIC, Piața Mihai Viteazul, nr. 11

Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51

iar din 23 iulie în **Piața Unirii**:

Luni, 19 iulie – joi, 22 iulie: 11:00 – 19:00;

Vineri, 23 iulie – duminică, 1 august: 09:00 – 23:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online. Vor exista doar trei puncte de vânzare a biletelor, la Cinema Florin Piersic, Cinema Victoria și în Piața Unirii, ce vor fi deschise pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus. Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

- **Bilet de intrare unic** (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei.
- **Bilet matineu** (valabil pentru proiecțiile din intervalul orar 09:00 – 14:00): 15 lei
- **Bilet pentru proiecțiile în aer liber:** 15 lei
- **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei
- **Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Mărăști și Cinema Dacia:** 15 lei
- **Bilet pentru Gala de deschidere:** 50 lei*
- **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei*
- **Bilet pentru Concerte, cine-concerte:** 30 lei*
- **Bilet pentru cine-concert: MUM plays Menschen am Sonntag** (Islanda), în cadrul Weekend la Castel: 50 lei*
- **Bilet pentru proiecțiile Film Food:** 150 lei*
- **Bilet pentru evenimentul special Sergei Polunin:** Up, Close and Personal: Categoria A – 300 lei*, Categoria B – 200 lei*, Categoria C – 125 lei*

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, printat sau electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă (exceptând copiii sub 3 ani, care nu ocupă un loc individual). Cu 5 minute înaintea începerii oricărei proiecții, se va permite intrarea în sală a deținătorilor de acreditări TIFF care nu au reușit să își procure BILETE DE INTRARE, cu condiția să existe locuri libere în sală. Locurile în sală sunt garantate până cu 5 minute înainte de proiecție. De asemenea, după începerea proiecției, accesul în sală este interzis! Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele. Accesul cu animale de companie este interzis.

ATENȚIE!

Accesul spectatorilor la proiecțiile de film se va face cu obligativitatea purtării măștii pe toată durata evenimentului, conform Hotărârii de Guvern nr. 29 din 14.05.2021.

În cadrul evenimentului special Sergei Polunin: Up, Close and Personal, va fi permis doar accesul persoanelor vaccinate împotriva SARS-CoV-2 pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, a celor care prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR nu mai vechi de 72 de ore și al persoanelor care prezintă rezultatul negativ certificat de o unitate medicală al unui test antigen rapid nu mai vechi de 24 de ore înaintea începerii evenimentului.

ÎN CAZ DE PLOAIE:

Biletele cumpărate pentru proiecțiile care se mută în interior își păstrează valabilitatea. Proiecția zilnică a filmului din PIAȚA UNIRII OPEN AIR, ora 21.45, va avea loc în aceeași seară la Casa de Cultură a Studenților, de la ora 23.00. Proiecția zilnică a filmului din IULIUS PARK OPEN AIR va avea loc în aceeași seară la Cinema Mărăști, de la ora 22.30. Proiecția zilnică a filmului de la USAMV, ora 21.45, va avea loc în aceeași seară la Cinema Florin Piersic, de la ora 23.00. Proiecția zilnică a filmului de la UBB Open Air, ora 22.00, va avea loc în aceeași seară la Cercul Militar, de la ora 23.00. Proiecția zilnică a filmului de la CETĂȚUIE OPEN AIR, ora 21.45, va avea loc în aceeași seară la Cinema Dacia - ora 23.00.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro.

APERITIFF

Redactor-șef:

Remus Florescu

Redactor-șef adjunct:

Tudor Știrbu

Redactori:

Ion Indolean

Cristi Mărculescu

Anca Grădinaru

Laurențiu Paraschiv

Crăița Nanu

Diana Smeu

Ema Onofrei

Ruxandra Predescu

Emanuela Susanu

Bianca Isofache

Maria Bega

Paul Athes

Oana Balaci

Graphic design:

Carmen Gociu

Vasile Pipas

Maria Rus

Tehnoredactare:

Typro Digital Foundry SRL

Tipărit la: Garamond

And the Winners Are...

Eugen Jebeleanu

P.S. Vinothraj

Marat Sargsyan

Ruxandra Ghițescu

TROFEUL TRANSILVANIA / TRANSILVANIA TROPHY

în valoare de 10.000 de euro – **VÂNĂTORUL DE BALENE**, regia **PHILIPP YURYEV**

in amount of 10.000 euro – **THE WHALER BOY**, directed by **PHILIPP YURYEV**

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ REGIE / BEST DIRECTING AWARD

în valoare de 3.500 de euro – **EUGEN JEBELEANU**, pentru filmul **CÂMP DE MACI**

in amount of 3.500 euro – **EUGEN JEBELEANU**, for **POPPY FIELD**

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI / SPECIAL JURY AWARD

în valoare de 1.500 de euro, oferit de HBO – **PIETRICELE**, regia **P.S. VINOETHRAJ**

in amount of 1.500 euro, offered by HBO – **PEBBLES**, directed by **P.S. VINOETHRAJ**

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE / BEST PERFORMANCE AWARD

în valoare de 1.000 de euro, oferit de Conceptual Lab by Theo Nissim – **PETRA MARTÍNEZ** pentru rolul din **ASTA-I VIAȚA**

in amount of 1.000 euro, offered by Conceptual Lab by Theo Nissim – **PETRA MARTÍNEZ**, for **THAT WAS LIFE**

MENȚIUNEA SPECIALĂ A JURIULUI / SPECIAL MENTION OF THE JURY

NU MAI VINE POTOPUL, regia **MARAT SARGSYAN** – **THE FLOOD WON'T COME**, directed by **MARAT SARGSYAN**

PREMIUL FIPRESCI / FIPRESCI PRIZE

oferit de juriul Federației Internaționale a Criticilor de Film unui film din secțiunea Zilele Filmului Românesc – **NEIDENTIFICAT**, regia **BOGDAN GEORGE APETRI** offered by The International Federation of Film Critics for a film in the Romanian Days section – **UNIDENTIFIED**, by **BOGDAN GEORGE APETRI**

PREMIUL PUBLICULUI / THE AUDIENCE AWARD

oferit de MasterCard – **CÂMP DE MACI**, regia **EUGEN JEBELEANU** offered by MasterCard – **POPPY FIELD**, directed by **EUGEN JEBELEANU**

PREMIUL PUBLICULUI PENTRU CEL MAI POPULAR FILM DIN SECȚIUNEA ZILELE FILMULUI ROMÂNESC / THE AUDIENCE AWARD FOR THE MOST POPULAR FILM IN THE ROMANIAN DAYS SECTION

în valoare de 1500 de euro, oferit de Dacin Sara – **ROMÂNIA SĂLBATICĂ**, regia **DAN DINU**, **COSMIN DUMITRACHE**

in amount of 1.500 euro, offered by Dacin Sara – **WILD ROMANIA**, directed by **DAN DINU**, **COSMIN DUMITRACHE**

PREMIUL DE EXCELENȚĂ / EXCELLENCE AWARD

oferit de Mercedes-Benz – regizorul **NAE CARANFIL** offered by Mercedes-Benz – director **NAE CARANFIL**

PREMIUL PENTRU ÎNTREAGA CARIERĂ / LIFETIME ACHIEVEMENT AWARD

oferit de Cemacon – actrița **CEZARA DAFINESCU** offered by Cemacon – actress **CEZARA DAFINESCU**

PREMIUL SPECIAL – TROFEUL TRANSILVANIA 20 / THE SPECIAL TRANSILVANIA 20 AWARD

criticului de film **DAN FĂINARU** film critic **DAN FĂINARU**

PREMIUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SECȚIUNEA LUNGMETRAJ / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST FEATURE FILM

în valoare de 10.000 de euro (constând în role de film și servicii de post-producție), oferit de Cinelabs România – **OTTO BARBARUL**, regia **RUXANDRA GHIȚESCU** in amount of 10.000 euro (in post-production services) offered by Cinelabs Romania – **OTTO THE BARBARIAN**, directed by **RUXANDRA GHIȚESCU**

David Martín de Los Santos

Andrei Huțuleac

Dan Dinu și Cosmin Dumitrache

Andreea Bortun

Bogdan George Apetri

PREMIUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU DEBUT / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST DEBUT

în valoare de 1.000 de euro, oferit de Banca Transilvania – **#DOGPOOPGIRL**, regia **ANDREI HUȚULEAC**
in amount of 1.000 euro, offered by Banca Transilvania – **#DOGPOOPGIRL**, directed by **ANDREI HUȚULEAC**

PREMIUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SECȚIUNEA SCURTMETRAJ / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST SHORT FILM

în valoare de 5.000 de euro în servicii constând în echipament, cameră electrică și grip oferite de CutareFilm – **WHEN NIGHT MEETS DAWN**, regia **ANDREEA BORTUN**
in amount of 5,000 euro (camera & electric & grip equipment services), offered by CutareFilm – **WHEN NIGHT MEETS DAWN**, directed by **ANDREEA BORTUN**

MENȚIUNEA SPECIALĂ A JURILUI ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SCURTMETRAJ / SPECIAL MENTION OF THE SHORT FILM JURY IN THE ROMANIAN DAYS

CÂNTEC DE LEAGĂN, regia **PAUL MUREȘAN**, și **CRADLE**, by **PAUL MUREȘAN**

TRANSILVANIA PITCH STOP / TRANSILVANIA PITCH STOP AWARDS

PREMIUL CHAINSAW EUROPE / THE CHAINSAW EUROPE AWARD

constând în servicii de post-producție în valoare de 25.000 de euro – **THE TALENTLESS**, regizat de **RADIVOJE BUKVIĆ**, produs de **JOVANA JOVIČIĆ** – Prikaz Film (Serbia)
25,000 euro in post-production services – **THE TALENTLESS**, directed by **RADIVOJE BUKVIĆ**, produced by **JOVANA JOVIČIĆ** – Prikaz Film (Serbia)

PREMIUL DE DEZVOLTARE TRANSILVANIA PITCH STOP / THE TRANSILVANIA PITCH STOP DEVELOPMENT AWARD

oferit de Avanpost Media & TIFF, în valoare de 7000 de euro – **THE POOR DOVE**, regizat de **CĂLIN LAUR**, produs de **ȘTEFAN NAHABA** – Racketta Production (Republica Moldova)
in amount of 7,000 euro, offered by Avanpost Media & TIFF – **THE POOR DOVE**, directed by **CĂLIN LAUR**, produced by **ȘTEFAN NAHABA** – Racketta Production (Republic of Moldova)

PREMIUL CENTRULUI NAȚIONAL AL CINEMATOGRAFIEI REPUBLICA MOLDOVA / THE MOLDOVA NATIONAL FILM CENTER AWARD

oferit în cadrul **Transilvania Pitch Stop**, în valoare de 1.500 euro – **SASHA**, regizat de **VLADIMIR BECK**, produs de Katerina Mikhaylova, Vasily Klepatsky, Ruben Dishdishyan – Vega Film, Mars Media Entertainment (Rusia)
offered within the **Transilvania Pitch Stop program**, in amount of 1.500 euro – **SASHA**, directed by **VLADIMIR BECK**, produced by Katerina Mikhaylova, Vasily Klepatsky, Ruben Dishdishyan – Vega Film, Mars Media Entertainment (Russia)

PREMIUL COCO, OFERIT DE CONNECTING COTTBUS CO-PRODUCTION MARKET / THE COCO AWARD, OFFERED BY CONNECTING COTTBUS CO-PRODUCTION MARKET

THE WAYS WE LOOK AT THE SUN, regizat de **IOANA ȚURCAN**, produs de Ana Maria Pîrvan – Studioset Production (România)
THE WAYS WE LOOK AT THE SUN, directed by **IOANA ȚURCAN**, produced by Ana Maria Pîrvan – Studioset Production (Romania)

Mihai Mitrică

FULL MOON SCRIPT CONTEST / FULL MOON SCRIPT CONTEST

CEL MAI BUN SCENARIU DE LUNGMETRAJ, în valoare de 1500 de euro – **O FATĂ SINGURĂ ÎN NOAPTE**, scenariu de **SORANA BORHINĂ** și **RODICA DOMINȚEANU**
BEST SCRIPT FOR A FEATURE FILM, in amount of 1,500 euro – **A GIRL ALONE in the Night**, by **SORANA BORHINĂ** and **RODICA DOMINȚEANU**

CEL MAI BUN SCENARIU DE EPISOD PILOT PENTRU SERIAL/ MINISERIE, în valoare de 1500 de euro – **CAZUL BĂLEA LAC / ISTORII ÎNTUNECATE**, scenariu de **ALEX ȚIBU** și **ȘERBAN RACOVÎȚEANU**
BEST PILOT SCRIPT FOR SERIES/ MINISERIES, in amount of 1,500 euro – **THE BĂLEA LAC CASE/ DARK HISTORIES**, by **ALEX ȚIBU** and **ȘERBAN RACOVÎȚEANU**

ALTE PREMII / OTHER AWARDS

BURSA ALEX. LEO ȘERBAN, în valoare de 2500 de euro, oferită în parteneriat cu Conceptual Lab by Theo Nissim – proiectul **A FLOWER IS NOT A FLOWER**, lungmetraj de debut și nuvelă, ambele semnate de Cristian Pascariu
ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP, in amount of 2,500 euro, offered in partnership with Conceptual Lab by Theo Nissim – **A FLOWER IS NOT A FLOWER**, debut feature film and short story by Cristian Pascariu

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL BURSEI ALEX. LEO ȘERBAN, FILMS IN FRAME

ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP SPECIAL MENTION, in amount of 500 euro – **FILMS IN FRAME** film magazine

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL BURSEI ALEX. LEO ȘERBAN,

în valoare de 1000 de euro, acordată în parteneriat cu Conceptual Lab by Theo Nissim unui tânăr actor român care s-a remarcat într-un scurtmetraj sau un lungmetraj a cărui premieră a avut loc în anul 2020 sau 2021 – actrița **IOANA BUGARIN**, pentru rolurile din *Mia își ratează răzbumarea* și *Otto Barbarul*
ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP SPECIAL MENTION, in amount of 1,000 euro, offered in partnership with Conceptual Lab by Theo Nissim to a young Romanian actor in a short or feature film that premiered in 2020 or 2021 – **IOANA BUGARIN** for *Mia Misses Her Revenge* and *Otto the Barbarian*

PREMIUL JURILUI TINERILOR FRANCOFONI / THE YOUNG FRANCOPHONE JURY PRIZE

oferit de TV5 Monde, RFI România, Institutul Francez – **TEDDY**, regia **LUDOVIC BOUKHERMA, ZORAN BOUKHERMA**
offered by TV5 Monde, RFI Romania, Institut Français – **TEDDY**, directed by **LUDOVIC BOUKHERMA, ZORAN BOUKHERMA**

COMPETIȚIA LOCALĂ / LOCAL COMPETITION

PREMIUL COMPETIȚIEI LOCALE / LOCAL COMPETITION AWARD

în valoare de 1.500 de euro, oferit de Banca Transilvania, și servicii de producție în valoare de 15.000 de euro pentru următorul proiect de film al regizorului, acordate de Numa Film – **SĂ NE JUCĂM ÎN CONTINUARE**, regia **FARKAS ÁGNES ANNA**
in amount of 1,500 euro, offered by Banca Transilvania and post-production services, in amount of 15,000 euro, offered by Numa Film – **SĂ NE JUCĂM ÎN CONTINUARE**, by **FARKAS ÁGNES-ANNA**

MENȚIUNE SPECIALĂ A JURILUI / SPECIAL MENTION IN THE LOCAL COMPETITION

constând în servicii de post-producție în valoare de 7.000 de euro, oferite de Numa Film – **APEL NOU**, regia **LUCIAN BARBU**
in amount of 7,000 de euro (in post-production services), offered by Numa Film – **APEL NOU**, by **LUCIAN BARBU**

MENȚIUNE SPECIALĂ FABRICA DE PENSULE / SPECIAL MENTION OFFERED BY FABRICA DE PENSULE

în valoare de 300 de euro – **RE:ADAPT 25:36**, regia **IOANA HOGMAN**
in amount of 300 de euro – **RE:ADAPT 25:36**, by **IOANA HOGMAN**

Sorana Borhină și Rodica Domiņteanu

COMPETIȚIE

Vânătorul de balene - The Whaler boy

TROFEUL TRANSILVANIA al ediției TIFF din acest an a fost câștigat de filmul *Vânătorul de balene - The Whaler boy*, o coproducție Rusia - Polonia - Belgia regizată de Philipp Yuryev. Câștigătorul va încasa și un premiu în valoare de 10.000 de euro.

N-am fost niciodată mai fericită cu un „mare câștigător” TIFF, mai ales că eu l-am cules din maldărul primit pentru preselectie. A fost unul dintre rarele filme care m-a tras în el de la primele cadre. Puternica scenă de deschidere leagă un sătuc de pe o insulă din Siberia, pierdută de lume, de un gigantic oraș american, Detroit, prin videochat erotic. Fetele se rotesc pentru cameră, într-o coregrafie amețitoare, regizată și montată inteligent și virtuos, care ne face să simțim prăpastia incredibilă, dar și conexiunea dintre cele două spații geografice (despărțite, practic, de strâmtoarea Bering). So close, but so far away. În prima sa încercare ca regizor, operatorul rus multi-premiat Philipp Yuryev meșteșugeste o neobișnuit de delicată dramă low buget, de o splendoare vizuală rară, despre o experiență în care se pot regăsi mii de bărbați și de femei din lumea întreagă.

Acțiunea lungmetrajului se desfășoară în Ciukotka, zona situată în capătul nord-estic al Rusiei și aflată la doar 86 de kilometri de Alaska, și îl are ca protagonist pe Lyoshka (Vladimir Onokhov, de

asemenea în rolul său de debut), un tânăr dintr-o comunitate inuită de vânători de balene. Aceștia trăiesc vieți obișnuite, stăpânite de rutină: vânează mamifere marine, împart părțile comestibile prin sat și pierd vremea cu prietenii. Dar un eveniment important zguduie calmul comunității - internetul ajunge în mijlocul lor, oferind dovada unei vieți mai împlinite într-un alt colț al planetei, și fiecare e curios să afle ce mistere ascunde această nouă minunăție tehnologică. Așa începe și aventura lui Lyoshka. Tânărul descoperă, secretele webcam-ului și videochat-ului, admirând, împreună cu prietenul său cel mai bun, o frumoasă blondă din Detroit. Totuși, lipsa de familiaritate cu tehnologia și naivitatea lui îl determină să creadă că are o conexiune specială cu superba HollySweet_999.

Încetul cu încetul, dezvoltă o obsesie pentru ea. Are impresia că ea îl vede, că poate vorbi cu ea, își cere scuze că a „înșelat-o” când petrece timp cu o altă fată, își dedică timpul învățării limbii ei și îi mărturisește, într-o intercalare antitetice de cadre - cu

ea dansând în fața camerei și cu el chinându-se să vorbească o engleză stălcită - pe cât de amuzante, pe atât de incomode: „I want to be your wife”. Fantezia aceasta duce repede la gelozie, mai apoi la violență și, în cele din urmă, la o sumă de consecințe care pe moment par iremediabile. Astfel, el decide să traverseze Strâmtoarea Bering și să vâneze „visul american”, HollySweet_999 devenind pentru el un fel de Moby Dick care îi controlează destinul.

Tragicomedia se transformă într-o călătorie neașteptată și seducătoare, care te poartă în locuri necunoscute, cu un peisaj muzical atmosferic și eclectic (Beach Boys sau Julee Cruise, cu Falling din Twin Peaks), deseori în disonanță cu povestea excentrică a filmului. În final, ia forma unei atipice pelicule coming of age despre visul american într-un sat de

vânători de balene, dar și despre comunitățile stranie, izolate, pe marginea extincției, din nordul îndepărtat al Rusiei, ale căror culturi și obiceiuri sunt transpuse evocator într-un film uneori amuzant, alteori sfâșietor, dar mereu teribil de satisfăcător. E unul dintre cele mai particulare și mai puternice debuturi pe care le-am văzut în ultimii ani, cu atât mai impresionant cu cât distribuția e făcută din neprofesioniști. Așadar, un must pentru cei care încă nu l-au văzut.

Vânătorul de balene - The Whaler boy (coproducție Rusia - Polonia - Belgia, 2021) rulează duminică, 1 august, la Cinema Florin Piersic, de la ora 15:30. Regia: Philipp Yuryev. Cu: Vladimir Onokhov, Kristina Asmus, Vladimir Lyubimtsev.

Anca Grădinaru

mastercard. | TIFF

hello,
oraș plin cu cinefili

Ne-a fost
dor de tine!

hello,
Priceless®

Mastercard
5412 7512 3412 3456
12/19
Mihai Popescu

COMPETIȚIE

Asta-i viața

Filmul *Asta-i viața* este câștigătorul Premiului pentru cea mai bună interpretare la TIFF 2021. În plus, actrița din rolul principal, Petra Martinez, va fi recompensată cu suma de 1.000 de euro din partea Conceptual Lab de Theo Nissim.

Debutul regizorului spaniol David Martín de los Santos, *La vida era eso / That Was Life* are toate ingredientele unui basm. Doar că Făt Frumos este Maria, o doamnă respectabilă de vârsta a treia, care într-o zi primește chemarea spre necunoscut, zmeul este Florin Piersic Jr., delicios de sec în rolul unui motociclist, proprietar de bar în colțul de Spania și de lume, iar prințesa moare la început.

Uneori viața îți dă câte un șut care are darul de a te scoate din cotidianul confortabil. Asta i se întâmplă Mariei când, într-un spital din Belgia, tânăra

internată în salon cu ea moare rapid. Între cele două se legase o prietenie, iar Maria se trezește brusc ridicată de la statutul de colegă de suferință, la cel de aparținător. În ciuda familiei, femeia părăsește Belgia și se lansează într-o călătorie prin Spania rurală, în căutarea familiei tinerei.

Când ai un protagonist la o vârstă atât de respectabilă, senzația e că povestea poate merge doar pe un împământenit făgaș. Regizorul însă se/ne eliberează de constrângeri și demonstrează că se poate orice, important este să te urnești și să ai curajul de a vedea obstacolele ca posibile oportunități, ceea ce personajul nostru face din plin.

„M-am întrebat cum privim oamenii din acea generație. Pentru că de cele mai multe ori suntem atât de blocați în rolurile noastre de copii, încât nu reușim să-i vedem dincolo de rolul de < părinte >”, spune regizorul într-un interviu pe Cineuropa.

Primim, așadar, un road trip agale, amuzant și emoționant, cu bunica Maria care devine femeia Maria, iar realizarea asta se simte ca o superputere.

Asta-i viața / La vida era eso (Spania, Belgia, 2020), regizat de David Martín de los Santos, rulează duminică, 1 august, de la ora 15:45, la Cercul Militar.

Crăița Nanu

SUPER-EROII TIFF

Nu ai nevoie de nebunii tehnice ca să faci ceva temerar care să reziste timpului. Iar TIFF nu înseamnă supradoză inutilă de efecte speciale, ci atenție la poveste, e ca un centru de reabilitare, ca o oază pentru un altfel de cinema.

De ce clasicele sunt clasice? E prea cald să dau azi un răspuns academic, dar de un lucru sunt sigură: nu îmbătrânesc. Sau doar albesc puțin, pe la rădăcini. *King Kong*, de pildă, originalul din 1933, mi-a umezit recent ochii. O bestie ciudată, acest clasic. M-a făcut captivă până să apară efectele speciale naive care m-ar fi putut scoate din film – e ceva extrem de viu și de realist acolo (enorma figurație a fost formată din mulți indigeni veritabili). Sigur, combinația de păpuși mecanice și de animație cadru cu cadru arată acum ridicol (la vremea lor, erau revoluționare, s-au cheltuit o mulțime de resurse pentru asta), pentru că nimic nu se demodează mai repede ca efectele speciale și nimic mai lent ca povestea. Iar temele arhetipale – bestia nobilă persecutată, dragostea imposibilă – sunt teribil de eficient ambalate pentru o peliculă de aproape 100 de ani. Scena finală cu maimuța spânzurată de Empire State și agresată de avioane arată cam ca schițele unui copil pe Adobe Paint, dar tot mi-a stors lacrimi. Până atunci, eram deja prizoniera convenției, cu aceeași feroare cu care o creangă devine sabie cu laser în mâna unui copil.

Această premiză ludică a stat la baza celui mai excentric film pe care l-am văzut vreodată – adaptarea făcută de Zachery Oberzan după *First Blood* a lui David Morell (roman care a inspirat primul Rambo) făcut cu un buget de 96 de dolari într-o garsonieră new-yorkeză de 30 de metri pătrați. Oberzan joacă toate rolurile. Montajul e primitiv, efectele video ieftine. Însă dragostea actorului/regizor pentru poveste, creativitatea și entuziasmul său transformă totul – după 10 minute ești absorbit în lumea lui de fantezie, unde o cadă e un râu (nici nu mai observăm șamponul), câteva ramuri fac o pădure și un frigider și un dulap sunt un lagăr vietnamez. Oberzan nu încearcă niciodată să ascundă faptul că ne aflăm în apartamentul lui și, cu toate, acestea, îl însoțim până la capăt. *Flooding With Love For The Kid* spune mai multe despre dorința noastră de-a ne suspenda rațiunea decât toate filmele lui Spielberg și Lucas combinate. Ei, bine, și ce legătură are asta cu TIFF-ul? Păi subliniază un lucru esențial – nu ai nevoie de nebunii tehnice ca să faci ceva temerar care să reziste

timpului. Iar festivalul ăsta nu înseamnă supradoză inutilă de CGI, ci atenție la poveste. Pentru mine, producția de multiplex a fost azi vandalizată de super-eroi și de super efecte speciale. Fiecare sequel are un scop major: să fie mai „imersiv”, mai zgomotos, mai ridicol și mai dement decât predecesorul. Regizorii încearcă să captiveze cu efecte speciale excesive, în loc să lase ca intriga, atmosfera și personajele să producă interes.

În noile blockbustere cu super-eroi s-a ajuns la un nivel atât de absurd, încât majoritatea scenelor alterate digital au casadorii imposibil de făcute de un om real – filmele hollywoodiene par a fi abandonat conceptul fizicii și, odată cu el, percepția realității. În plus, CGI-ul uimitor de ieri (adică de acum 5 ani) se descompune azi la o examinare mai atentă – HD-ul și, mai ales, 4 K-ul îl fac mai puțin convingător, pe măsură ce rezoluția crește. Schema de culoare suprasaturată, mustind de toate nuanțele „teal&orange”, face ca totul să pară

o fantezie. Dacă s-ar alocă resursele financiare dedicate acum trucajelor digitale ca să se angajeze scenariști mai talentați, decoruri mai cool și să se minimizeze post producția, am avea un cinema de masă mai bun. În plus, regizorii devin incredibil de leneși și neatente la detalii: „ah, în scena asta se vede și trepidul? Lasă că îl scoatem la post-producție!” Cât despre spectatori, e ca drog: cu cât sunt mai expuși la acest tip de exces, cu atât are un efect mai slab asupra lor. Și vor mai mult. Dar poate, pentru unii dintre noi, e timpul pentru o cură de dezintoxicare. Poate e momentul să cerem tensiune dramatică autentică, în loc de bombardament vizual. TIFF-ul funcționează, de 20 de ediții, ca un centru de reabilitare, ca o oază pentru un altfel de cinema. Și e făcut tot de super-eroi, doar că din carne și oase. Și din mult efort și dedicare. Mulțumesc, prieteni, pentru misiunea voastră de salvare.

Anca Grădinaru

Foto: Nicu Cheriu

Anii noștri de glorie – povestea emoționantă a celor mai frumoși ani

Pe Gabriele Muccino s-ar putea să-l știți pentru filmele tipic italienești pe care le-a făcut sau pentru *Seven Pounds* (2008) cu Will Smith ori *Fathers & Daughters* (2015) cu Russell Crowe și Amanda Seyfried. Oricum ar fi, este un regizor care construiește povești spumoase, vii și puternice, personaje colorate, totul pe un ton relaxat, dar în același timp pline de miez. Muccino are mereu o pildă pentru noi, iar succesul pe care l-a înregistrat în două societăți care înțeleg filmul și viața în mod diferit (Europa și Statele Unite) demonstrează că limbajul lui cinematografic și uman este universal valabil. La fel se întâmplă și cu *Anii noștri de glorie / Gli anni più belli*, care încheie această ediție a TIFF.20. Este un film de public, la care puteți veni cu toată familia. Fiecare va percepe probabil diferit mesajul regisirii tinereții, a reconectării cu prietenii cele mai puternice, acelea stabilite în copilărie.

Filmul reprezintă un tur de forță întins de-a lungul a patru decenii. Îi urmărim pe Giulio, Gemma, Paolo și Riccardo din anii '80 și până în prezent, în ceea ce devine o retrospectivă a felului cum s-a trăit în tot acest timp. Ce s-a schimbat și ce a rămas la fel? Este povestea emoționantă a celor mai frumoși ani, cei pe care îi ținem minte cu drag până la finalul zilelor; cei la care ne întorcem mereu mental atunci când vrem să ne simțim bine; cei care ne provoacă cele mai puternice nostalgii. Cei pentru care, uneori, am da orice să îi luăm înapoi.

Anii noștri de glorie / Gli anni più belli / The Best Years (Italia, 2020) rulează duminică, 1 august, de la ora 21:45, simultan în Piața Unirii Open Air și la USAMV Open Air. Regia: Gabriele Muccino. Cu: Pierfrancesco Favino, Micaela Ramazzotti, Kim Rossi Stuart, Claudio Santamaria.

Ion Indolean

Dell Precision mobile workstation
Pentru profesioniștii din domeniul creației

Stațiile de lucru mobile Precision au fost concepute pentru a vă ajuta să creați. Cu Dell Optimizer for Precision, capacități de inteligență artificială și VR, precum și cu procesoare Intel® Xeon®, pentru a da viață ideilor care ne modelează lumea.

MADD ELECTRONICS GROUP
CLUJ NAPOCA : MARASESTI 77
BUCURESTI : HRISTOV BOTEV 10
IASI : PACURARI 138

www.pcmadd.com
m@dd
electronics group

COMPETIȚIE

Pietricele

Pelicula indiană regizată de Vinothraj Madurai a câștigat Premiul Special al Juriului la TIFF.20

Suntem în 2015, într-un sat din India. O mamă a doi copii e bătută și aruncată afară din casă, în mijloc de noapte de soțul alcoolic. Mama pleacă. Cu copilul mic în brațe, merge pe jos 13 kilometri, până în satul natal. Aceasta este povestea adevărată a surorii regizorului indian Vinothraj Madurai.

Pietricele / Pebbles, debutul său, recompensat cu premiul cel mare la Rotterdam, pornește de la această poveste, însă îl are în centru pe tată. Bărbatul își scoate fiul de la școală și pleacă în căutarea nevestei fugite. Suntem în sudul Indiei, e arșiță, iar femeia nu e de găsit. Regizorul povestește într-un interviu (Indian Express) că familia lui a plâns la vizionare: „și-au văzut viața acolo, așa au spus.”

Ceea ce frapează la *Pietricele* este straniețea spațiului și a organizării sociale. Văzute din confortul unei săli de cinema dintr-un oraș european, lumea din *Pietricele* pare o fabulă. Realizarea că nu e deloc așa e halucinantă.

Două femei păzesc două găuri în pământ. Una ține vreascuri aprinse, iar cealaltă așteaptă șobolanul să iasă pentru a-l prinde și găti la cină. Fetița lor aruncă în sus multe frunze mici și le privește cum cad, o ploaie de moriști. Într-un autobuz hodorogit, bărbații încep să se certe

violent și trezesc un sugar. Mama este cea care coboară și rămâne în deșert. E calmă și senină când într-un final ajunge la un copac și se așează la umbră să-și adoarmă copilul. Mai multe femei stau la coadă la apă, o scot dintr-o gaură în pământ cu castronul, foarte lent și cu foarte mare grijă să nu se tulbure și să intre măr.

Cam așa arată lumea prin care perechea tată-fiu merge 13 kilometri

în căutarea mamei „vinovate”. Fiul e confuz, furios, dar dependent de adult. Tatăl este, de fapt, vinovat pentru ceea ce se întâmplă, dar într-o societate care îi dă lui toată puterea, lucrurile stau diferit. Regizorul ne invită la un road trip prin conștiința colectivă.

Pelicula indiană a câștigat Premiul Tiger, în valoare de aproximativ 40.000 de euro, cea mai importantă distincție la cea

de-a 50-a ediție a Festivalului Internațional de Film Rotterdam 2021. Festivalul este considerat cel mai prestigios din lume pentru filme experimentale.

Pietricele/Pebbles (India, 2021) rulează duminică, de la 11.45, la Cercul Militar. Regia: Vinothraj Madurai. Cu: Chellapandi S, Karuththadaiyan K.

Crăița Nanu

COMPETIȚIE

Câmp de maci

Filmul românesc *Câmp de maci / Poppy Field* este câștigătorul din acest an al Premiului pentru cea mai bună regie la TIFF.20. În plus, regizorul filmului, Eugen Jebeleanu, va încasa și un premiu de 3.500 de euro.

Prins între icoanele trase la xerox color ale unora și militantismele trase la xerox alb-negru ale altora, jandarmul Cristi (Conrad Mericoffer) își pocnește un concubin. Contextul n-ar putea mai tensionat: o „conversație” zbierată între un grup de protestatari ortodocși și publicul unui „film cu lesbiene” care deja s-a întâmplat în viața reală și care deja face istorie prin cinema-ul românesc. Dan Chișu l-a utilizat ca punct de pornire pentru 5 minute, unde mizele erau exploatarea de către media a incidentului și problemele unei familii foarte puțin dispuse să accepte că unul dintre ei ar putea fi gay.

Pentru debutul lui în film, regizorul de teatru Eugen Jebeleanu alege o abordare radical diferită. Protagonistul din *Câmp de maci* nu-i deloc confortabil în propria lui piele și este mult mai compatibil cu codurile tăcerii și virilitatea jandarmeriei decât cu activismele chic ale comunității LGBT. Fix genul de individ pe care nu-i o idee bună să-l forțezi să-și facă coming-out-ul pe rezonuri de militantism, fix genul de tip care odată ce-și pierde un pic

controlul este incapabil să-și asume ce s-a întâmplat.

Jebeleanu utilizează regizoral și scenaristic chestiuni de prin arsenalul teatrului: mult dialog, separarea spațiilor în care jandarmul Cristi își trăiește sec-

vențele. Le utilizează însă foarte abil, incluzându-le cinematografic într-un film surprinzător de onest, numai bun de Competiția TIFF 20.

Câmp de maci / Poppy Field (România, 2021) rulează duminică, 1 august,

de la ora 13:00, la Cinema Florin Pierșic. Regia: Eugen Jebeleanu. Cu: Conrad Mericoffer, Alexandru Potocean, George Pistereanu.

Cristi Mărculescu

Povestea filmului

Copacul dorințelor: Amintiri din copilărie

Vorbim despre *Copacul dorințelor: Amintiri din copilărie*, un film artistic realizat la inițiativa unui ONG, finanțat de o multinațională, văzut în avanpremieră absolută la un festival important, și care are și un scop de strângere de fonduri. Cum se alinază atâtea planete pentru așa un proiect ne-a spus Mirela Nemțanu, CEO la HOSPICE Casa Speranței.

Mirela, e total atipic felul în care a ajuns să existe acest film. Cum? De ce?

Aproape fiecare român știe pe cineva care are nevoie de servicii de paliativă, însă realitatea e că doar unul din zece români ajunge să accedă la astfel de servicii. De fapt, noi, la HOSPICE, un ONG, da?, suntem singurii care oferim o paletă completă de astfel de servicii. Unele pe care, ca o paranteză, OMS le consideră un drept uman. Nu medical, nu e ceva nice to have, ci uman – must have.

Plecând de la această realitate, ne-am dorit să atragem atenția asupra serviciilor de paliativă, însă într-o manieră plăcută, umană, accesibilă și chiar prietenoasă. Mai pe scurt, ne dorim ca oricine vede acest film să devină o persoană mai bună, mai empatică, și să realizăm și o campanie de strângere de fonduri.

Cum a pornit, mai concret, proiectul? Filmul nostru a început, ca proiect, acum trei ani, cu o idee, firește, care să

răspundă la cele două provocări: conștientizare/informare și strângere de fonduri. Colegul nostru de la comunicare a lucrat un scenariu, care are la

bază trei povești adevărate de la pacienții HOSPICE, apoi am prezentat proiectul partenerilor de la Kaufland, care au asigurat aproape toată finanțarea,

și s-a format echipa. Apropo de asta, s-a lucrat foarte mult pro-bono. Cine a văzut filmul a estimat un necesar de costuri de 7-800.000 de euro, dar noi l-am făcut cu doar 150.000, bani care, e important să spun, nu au diminuat cu nimic fondurile destinate pacienților noștri.

Și, în ciuda subiectului, pentru că este povestea unei fetițe care se stinge, a ieșit cum am vrut, un film artistic, un film de familie, pe care să-l poată urmări cu interes și plăcere toți, de la copii la bunici, luminos, frumos și chiar plin de umor. E un film care, credem noi, o să placă indiferent dacă spectatorii rezonază sau nu cu noi, cu ceea ce facem.

În ce constă campania de strângere de fonduri atașată filmului?

Absolut toate încasările din bilete merg către pacienții HOSPICE.

Iar după premieră, care e programată pentru 29 octombrie, va fi și o caravană.

Da, este partea de conștientizare și educație pe care ne-o propunem. Vom merge în zece orașe și vom încerca să facem în așa fel încât filmul să fie văzut de cât mai multe persoane, cu care vom și discuta după fiecare proiecție.

Și, ca un element inedit suplimentar, filmul va lansa și un cântec. Este scris de cei de la The Motans și sper că o să ajungă la cât mai mulți oameni!

Copacul Dorințelor: Amintiri din Copilărie (2021, România) va rula duminică, 1 august, de la 19:30, la Cinema Mărăști. Regia: Andrei Huțuleac. Cu: Maya Noelle Prediger, Teodor Corban, Matei Dima, Cosmin Nedelcu, Grigorie Silișteanu.

Ruxandra Predescu

Vox Pop

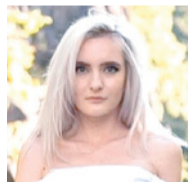
Care e cel mai bun film văzut la ediția aceasta TIFF și de ce?

SEPTIMIA CÎMPEAN, 25 DE ANI

Am reușit să văd doar patru filme. Dintre ele, cel mai mult mi-a plăcut

E pericoloso sporgeresi. Simplitatea aparentă a plot-ului, umorul light imposibil de ne-nțeles, imaginea comunistă pictată și clișeele... A fost fain. Repet, îl compar aici doar cu *Another Round*, *The Human Voice* și *Lux Aeterna* - asta m-a făcut să simt cel mai mult și să râd cu țigara în gură și să suport toți țânțarii de la USAMV. Mi-a plăcut mult și structura, și replicile, și line-urile acide... Perfect!

FLAVIA RUSU, 20 DE ANI:

Fără dar și poate, preferatul meu rămâne *Journey to a Mother's*

Room. O poveste actuală, cu un fir al acțiunii des întâlnit în relațiile părinte-adolescent din ziua de azi. Trăirile și emoțiile actorilor s-au transmis după marele ecran, făcându-mă și pe mine să mă regăsesc în povestea lor.

ANDREI ȘIMON, 27 DE ANI

Pff... Nu știu dacă „plăcerea” e termenul potrivit cu care să asociez

documentarul *Flori pierdute*, dar cred că asta e filmul care m-a atins cel mai mult. Nu ai cum să nu simți povestea atât de personală și tristă a lui Fabrizio Maltese. Și are așa un dar de a povesti și a captura totul în imagini... E efectiv o poezie tot filmul!

Alături de supereroii TIFF.
De când lumea.

trend
communication

Nu arunca biletul TIFF. În fiecare seară poți câștiga abonamente TIFF Unlimited

Câștigă abonamente TIFF Unlimited cu biletele de festival. În fiecare seară, la proiecția din Piața Unirii, tragem la sorți 10 numere de pe biletele de intrare. Cei selectați vor primi 10 abonamente de o luna la TIFF Unlimited, platforma de streaming video a TIFF. Cum intri în concurs? Trebuie să-ți cumperi bilete la proiecțiile din Piața Unirii cu 24 de ore înainte de ora la care este programat filmul. Numerele sunt trase la sorți pe site-ul <https://www.tragerilasorti.ro>. Câștigătorii pot intra în posesia voucherelor din ziua următoare celei în care a avut loc proiecția, prezentând biletul cu codul câștigător la biroul de ticketing din Piața Unirii, în fiecare zi între 9:00 și 23:00. Împreună cu voucherul de abonament, vor primi instrucțiunile de activare. Cele 10 bilete câștigătoare din seara de sâmbătă sunt:

2547461035; 8099881736; 4994630723; 6401034307; 6180909797;
3123209814; 5072648545; 6674958338; 6103144930; 3221480534

Cum, de ce și ce fel de filme se făceau în regimul Ceaușescu

Istoricul Bogdan Jitea și-a lansat volumul *Cinema în RSR. Conformism și disidență în industria ceaușistă de film, care dezvăluie dedesubturile cinematografului din regimul comunist*

Aflat a treia oară la TIFF, istoricul Bogdan Jitea și-a lansat volumul despre cinematografia din România socialistă, joi, 29 iulie, în curtea Muzeului de Artă. Volumul este intitulat „*Cinema în RSR. Conformism și disidență în industria ceaușistă de film*”. În prefața evenimentului, a rulat filmul său din 2011, *Epopoea Națională Cinematografică*, într-o variantă reeditată și remasterizată. Preocupat de subiectul producției de film în epoca Ceaușescu, Bogdan Jitea reușește să redea foarte bine atmosfera de nisipuri mișcătoare în care activau cineaștii, forțați de multe ori de autorități să aducă modificări masive propriilor filme. **Aperitiff** l-a întrebat pe istoric cum, de ce și ce fel de filme se făceau atunci, cine controla destinele acestei bresle și cât de greu cântărea părerea lui Nicolae Ceaușescu în realizarea peliculelor.

Aperitiff: Cum s-a făcut film în România comunistă și cu ce scop?

Bogdan Jitea: Într-o primă fază – cea a instaurării noului regim de „democrație populară” – scopul exclusiv al cinematografului a fost propagandistic. Treptat, industria se diversifică, iar factorul propagandistic se estompează, fără însă a dispărea vreodată. Factorul comercial începe

să-și facă simțită prezența, se realizează filme de divertisment, pentru mase, însă și filme cu valențe artistice, destinate participării la festivalurile de filme.

Personalitatea căror oficiali din domeniul te-a fascinat și de ce?

Dintre culturnicii regimului, personalitatea cea mai fascinantă este fără discuție Dumitru Popescu. Un fel de *Goebbels* al regimului Ceaușescu, a primit porecla de „Dumnezeu” ca urmare a stilului autoritar de conducere și aroganței comportamentale. Era principalul arhitect al culturii personalității dictatorului comunist, dominat de un complex de superioritate intelectuală față de restul aparatcicilor, dar și de o frustrare personală a unei neîmplinite cariere de scriitor. Popescu a exercitat o influență covârșitoare asupra cinematografului regimului din poziția sa de președinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste. Intervenea în procesul de producție, dictând modificări de scenariu și chiar refilmări. Ca aspect pozitiv, a insistat pentru acordarea vizei de trecere filmului *Moromeții* de Stere Gulea. Fascinația mea se explică și prin factorul personal, amândoi fiind originari din același oraș, Turnu Măgurele. Am avut ocazia personală să-l cunosc în 2014, când i-am luat un interviu pentru carte.

Pe lângă implicarea sa în cinematografia ceaușistă, am discutat și despre cinematografia actuală, cu care octogenarul era la curent.

Erau printre oficialii unii care luptau pentru drepturile și viziunea cineaștilor?

În eforturile lor de a-și trece filmele pe sub furcile caudine ale cenzurii, cineaștii problematici ai regimului au profitat de rivalitățile politice între oficialii de partid responsabili cu cinematografia, de relațiile personale stabilite cu aceștia sau pur și simplu de deschiderea lor spre lumea filmului. Intervenția lui Dumitru Popescu nu este singurul caz. Vicepreședintele CCES, Dumitru Ghișe, a susținut *Mere roșii* al lui Tatos în pofida criticilor enunțate în ședința de vizionare a filmului. Mircea Daneliuc mi-a povestit cum filmul său *Croaziera* a beneficiat de pe urma atitudinii favorabile a lui Ilie Rădulescu, șeful Secției Propagandă a CC al PCR.

„Ceaușescu, critic literar” este titlul unei cărți. „Ceaușescu, critic de film” poate fi altul?

Dictatorului român îi plăceau filmele. În ședința de Secretariat din 10 februarie 1970, mărturisirea că vizionează aproape

toate filmele românești. Ceaușescu face aprecieri de ordin estetic pe marginea lor și acuză „teatralismul” manifestat chiar și în cazul „filmelor bune”. O adevărată dezbateră cinefilă se înfiripă într-una din ședințele Secretariatului CC al PCR din 17 august 1983. Nicolae Ceaușescu se referă la problema conținutului filmelor și dă exemplul producțiilor americane, cu un puternic substrat moral. Opiniile sale fruste, enunțate inclusiv la întâlnirile repetate cu cineaștii, au un impact decisiv asupra industriei de film, așa cum rezultă de exemplu din dezbaterile organizate ulterior de revista Cinema.

Pe lângă volumul publicat, știi că ai făcut și un documentar bazat pe interviurile tale cu diverși cineaști. Cum l-ai descrie și de ce merită văzut?

Este vorba de *Epopoea Națională Cinematografică*, film care tratează problematica producțiilor istorice din perioada regimului Ceaușescu, o comandă politică pentru care s-au mobilizat resurse materiale și umane uriașe și care a reprezentat un redevabil instrument propagandistic. L-am realizat acum 10 ani pe când activam în cadrul Institutului Român de Istorie Recentă, alături de mine având o echipă de nonprofesioniști într-ale cinematografului. Așa că relevanța sa este mai puțin artistică și mai mult una istorică, de documentare, beneficiind de interviuri cu regizorii și actorii epocii, precum și de analize pe text vizual din partea criticilor de film și a istoricilor. Printre intervievați se numără Sergiu Nicolaescu, Victor Rebengiuc, Adrian Cioroianu, Cristian Tudor Popescu.

A câta oară ești la TIFF?

A treia oară. Prima dată am fost în 2011, cu ocazia retrospectivii Lucian Pintilie, când am venit special pentru a-i pune câteva întrebări marelui regizor. Pregăteam la acel moment un nou documentar despre cenzura în RSR, care din păcate a fost sistat între timp din lipsă de fonduri. A doua oară a fost anul trecut, la cea ediție neobișnuită organizată în toul epidemiei, când în drum spre Maramureș m-am oprit special pentru două zile la Cluj pentru retrospectiva Fellini organizată în aer liber.

Bogdan Jitea (n. 1982) este doctor în istorie al Universității din București (2012). E specialist în istoria cinematografului, propaganda vizuală în regimurile totalitare și politicile culturale ceaușiste. A fost cercetător în cadrul Arhivei Naționale de Filme, unde a gestionat proiectul realizării *Filmografului filmului documentar vechi (1897-1948)*, pentru care a publicat volumul *Catalogul filmului documentar românesc, 1897-1929* (Paradis, 2017). Autor a numeroase studii și articole de specialitate și de popularizare privind cinematografia comunistă și realizator al filmului documentar *Epopoea Națională Cinematografică* (2011).

Ion Indolean

A X-a ediție 10 pentru FILM 2021

De 9 ani programul creează punți de legătură între actorii de teatru și lumea cinematografului. Programul *10 pentru FILM* constă în ateliere și întâlniri cu reprezentanți ai industriei cinematografice din țară și profesioniști internaționali, dar și invitați ai festivalului: regizori, producători, directori de casting și nu în ultimul rând actori și oameni de PR. Zece actori de teatru se pregătesc de întâlnirea cu lumea cinematografului, acest program fiind o rampă de lansare pentru artiștii tineri sau consacrați din lumea scenei, a celor care s-au remarcat deja în sălile teatrului româ-

nesc, care însă nu au avut ocazia să se afirme pe marile ecrane.

Până în prezent, 90 de actori au beneficiat de acest training din cadrul programului consacrat deja. Actorii selecționați au fost prezenți în cadrul ZFR (Zilele Filmului Românesc) începând din data de 27 iulie până la final. Ei au beneficiat de materiale de prezentare specifice unui portofoliu de actor, cum ar fi un shooting foto ce se va finaliza într-o broșură reprezentativă și o prezentare video. De asemenea, fiecare va avea câte un amplu interviu de prezentare pe platforma liternet.ro, în zilele premergătoare TIFF.

90 de actori au fost selectați în ultimii ani în programul *10 pentru FILM*. Mulți dintre ei au interpretat ulterior roluri de succes în lungmetraje și seriale TV foarte apreciate.

Printre aceștia se numără Elena Pura - 2019 (*Tata mută munții*), Bogdan Farcaș - 2019 (*Neidentificat*), Csaba Ciugulitu - 2018 (*Valan - Valea sufletelor, Între Chin și Amin*), Carmen Florescu - 2017 (*Parking*), Eduard Trifa - 2017 (*Scara*), Lucian Pavel - 2017 (*Berliner, Un pas în urma serafimilor*), Ana Covalciuc - 2015 (*Câteva conversații despre o fată foarte înaltă*) Lucian Theodor

Rus - 2015 (*Inimi Cicatrizate*), Carmen Florescu - 2017 (*Parking*), Silvană Mihai - 2014 (*Câteva conversații despre o fată foarte înaltă, Mia își ratează răzburarea, Umbre*), Rareș Andrici - 2014 (*Bacalaureat*), Nicoleta Lefter - 2013 (*Contraindicații, Povestea unui pierde-vară*), Cristian Balint - 2012 (*The Blacklist*), Vlad Bălan - 2012 (*Valea Mută*), Maria Obretin - 2012 (*The Nun, Umbre, 6,9 pe scara Richter*)

Programul *10 pentru FILM* este realizat cu sprijinul: IQOS, ECCO, VESTIGE, NE-SPRESSO, INSOLITO.

Copacul Dorințelor: Amintiri din Copilărie

Recomandările redacției AperiTIFF pentru ultima zi de festival

Echipa care a scris ziarul festivalului vă recomandă filmele pe care le mai puteți vedea în ultima zi de TIFF.20, dar și pelicule pe care le puteți găsi pe platforma TIFF Unlimited sau la cinematograful.

Ion Indolean:

Ultima baie/The Last Bath al lui David Bonneville este filmul pe care l-am simțit cel mai aproape de suflet. Extrem de atent filmat - totul e ca un tablou - și cu o poveste răvășitor de puternică. Vorbește despre regăsire, suferință, credință, fără să apese prea mult într-o direcție. Jucat impecabil, filmul unui artist deosebit, reflexiv, care adresează marile întrebările ale umanității. Cred că reușește să ajungă la esență.

Din oferta filmelor care rulează astăzi, aș recomanda *Dragi tovarăși* al lui Andrei Konchalovsky. Știu că merg la sigur, dar apreciez forța poveștii și maniera în care aceasta este expusă. Un eveniment din trecutul Uniunii Sovietice, petrecut în 1962 într-un orașel de provincie. O zi din viața unei femei simple, care se vede pusă în cea mai dificilă situație a vieții ei. Își va salva sau nu fiica adolescență rebelă?

Dragi tovarăși

Dragi tovarăși (2020, Rusia) rulează astăzi, de la Cinema Florin Piersic. Regizor: Andrei Konchalovskiy. Cu: Julia Vysotskaya, Vladislav Komarov, Andrei Gusev, Yulia Burova, Sergei Erlish.

Emma Onofrei:

Astăzi, vă recomand să vedeți filmul *Copacul Dorințelor: Amintiri din Copilărie* de la 19:30, la Cinema Mărăști. Am plâns de două ori în timpul filmului, pentru că una dintre temele abordate mă preocupă mult în această perioadă. Și cred că nu doar pe mine. Modul în care regizorul, Andrei Huțuleac, alege să vorbească despre moarte este gingaș, potrivit pentru copii și încurajator pentru adulți. M-a distrat și reinterpretarea poveștilor lui Ion Creangă și mi-am dat seama că îmi era dor de ceva clasic și frumos. Sunt mândră de nivelul la care s-a ridicat filmul comercial de familie românesc.

Copacul Dorințelor: Amintiri din Copilărie (2021, România) va fi de la 19:30, la Cinema Mărăști. Regia: Andrei Huțuleac. Cu: Maya Noelle Prediger, Teodor Corban, Matei Dima, Cosmin Nedelcu, Grigorie Silîșteanu.

Misterul flamingoului roz este filmul care m-a lovit cel mai tare anul acesta. Filmul combină cel puțin 5 genuri diferite: dramă, comedie, parodie, podcast, animație, toate într-o coloratură stridentă, kitsch și al naibii de plăcută privitorilor. Da, există o mega comercializare a ideii de pace și liniște și relaxare, subliniată prin imaginea flamingoului roz, devenită

Succes de public

mainstream, deranjantă pentru unii. Și? Care e problema? În film, protagonistul vorbește cu cei mai reprezentanți oameni ai acestui "curent" contemporan, arătându-ne adevărată semnificație a acestuia. Atenție! Filmul conține sfaturi de viață simple și ușor de urmat, în cazul în care simțiți nevoia să primiți un boost de încredere.

Diana Smeu:

Pietricele/Pebbles se desfășoară pe drumurile dogoritoare din Tamil Nadu, India, parcurse de un tată și umbra sa, fiul. Sunt în căutarea mamei, care a plecat și ea singură pe jos, în urma abuzului soțului. Ceea ce este impresionant la film este modul în care urmărește un traseu repetitiv, pe care-l umple cu tensiune și mărunte confruntări tacite între cele două personaje. Regizorul Vinothraj Madurai are o privire incisivă și un control puternic al realității, iar *Pietricele* este cu siguranță unul dintre cele mai inteligente filme din selecția de anul acesta de la TIFF.

Iar din programul de astăzi, recomand *Annette* al lui Leos Carax - pentru extazul calculat cu care împrumută subiecte, tropi și situații dramatice de când lumea și le rafinează într-un musical elegant, pasionat de fascicule de lumină și de expresivitatea celor doi protagoniști (jucați de Marion Cotillard și Adam Driver).

Annette (2021) se poate vedea astăzi (1 august), de la ora 18:15 la Casa de Cultură a Studenților. Regia: Leos Carax. Cu: Marion Cotillard, Natalie Jackson Mendoza, Adam Driver.

Ruxandra Predescu:

1. Dincolo de filme, TIFF este despre experiențe, așa că eu aș profita de ultima zi și m-aș duce la o proiecție într-una din locațiile care există doar pe perioada TIFF, preferabil un Open Air.

Cred că aș alege *Succes de public/Un triomphe*, fiindcă are un subiect și un ritm care te țin alert în toate cele 106 minute ale sale, te lasă zâmbind și cu chef de debateri și, poate cel mai important, te lasă deja cu dor de TIFF!

Succes de public/Un triomphe (2020, Franța) va fi difuzat astăzi, de la 22.00, la

UBB Open Air. Regizor: Emmanuel Courcol. Cu: Kad Merad, Marina Hands, Laurent Stocker, Wabinlé Nabié.

2. Cred că e greu spre imposibil să faci o singură recomandare de film de la TIFF. Întâi pentru că nu apuci niciodată să vezi tot ce ai vrea să vezi și, din spusele celorlalți, mereu concluzionezi că ai ratat măcar un film excepțional, și pe urmă pentru că filmele TIFF sunt o experiență în sine, o provocare, o plăcere vinovată sau un nesfârșit șir de semne de întrebare ori exclamare. Oricum ar fi, cel mai important mi se pare ca filmul să nu te lase rece. Iar asta încă n-am pățit - vreodată! - la TIFF!

Călăul

Laurențiu Paraschiv:

Dintre filmele care se vor mai putea vedea la TIFF în această ultimă zi de festival, cel mai mult mi-a plăcut *Călăul (El Verdugo)*, capodopera din 1963 a lui Berlanga, un film al treburilor murdare și al conștiințelor curate despre un bărbat care se vede nevoit să moștenească de la socrul său meseria de călău al statului pentru a nu pierde apartamentul cu care vine la pachet. Dintre celelalte filme din selecție, m-au cucerit poezia lui *Privește către cer (What Do We See When We Look at the Sky?)*, în timpul căruia am visat cu ochii deschiși, dar și energia molipsitoare a lui *Explozie cu cântec (My Heart Goes Boom)*. Am ajuns la ambele proiecții ale acestuia din urmă și să aud râsete după râsete și muzica Raffaelli Carrà, pe care o ador, fredonată de spectatori pe sub mustață, mi-a cam făcut (și mie) inima să explodeze.

Călăul/El Verdugo (1963, Spania) va fi difuzat, astăzi, de la 17.00, la cinema Arta. Regia: Luis García Berlanga. Cu: Nino Manfredi, Emma Penella, José Isbert, Guido Albert, Julia Caba Alba, Erasmo Pascual

Tobias Bulcsu: „Practic, am crescut cu acest festival. Nu cred că sunt mulți care pot zice că, fiind elevi în școală, au dat bacul cu festivalul”

Tobias Bulcsu a început ca voluntar la TIFF când avea 13 ani și a participat, an de an, la fiecare ediție a festivalului. Oamenii din echipa de organizare i-au devenit a doua familie și l-au ajutat chiar și cu examenul de BAC. Acum e manager de hardware la o multinațională în IT.

Ce faci mai exact în cadrul TIFF și cum ai ajuns să lucrezi aici?

Am început să lucrez la 13 ani, acum 17 ani, din pură întâmplare. Fratele meu mai mare s-a înscris ca voluntar și atunci veneam să-l ajut pe el. El era la Promovare și primul meu an ca voluntar a fost practic acolo, împărțeam flyere, fluturași, Aperitif, puneam postere. Încet am crescut, am ajuns la alt departament, pe vremea aia se numea Intervenții și însemna că tot ce este în culise, tot ce se întâmplă în festival, noi rezolvăm. Și când am împlinit 14 ani și aveam carnetul de identitate am ajuns pe plată. Au decis să mă țină și pe mine în festival. Mi-am dat cumva silen-

ța și îmi plăcea ceea ce vedeam și ceea ce simțeam. Chiar din primul an îmi dădea un feeling anume și am zis: „hai că încerc să văd ce poate ieși din festivalul acesta”.

Ce faci acum în festival?

Am fost șofer 5 sau 6 ani de zile, eram șofer pe partea de marfă, respectiv pe logistică. Cumva lucram în două departamente și puteam să gestionez anumite transporturi mai ușor. Acum că e al doilea an de pandemie, am și oarecum o vârstă, am zis să încerc ceva nou, să văd ce înseamnă să duci invitații. Să văd cum este din față festivalul. Lucrând cu logistică vezi doar partea din spate, cum se assemblează, cum

se organizează un festival. Așa mai cunosc oameni și aud poveștile și trăirile lor. Drumul până la aeroport e destul încât cineva să înceapă să povestească ce i-a plăcut, ce nu i-a plăcut la festival.

Ai ceva povești interesante, întâmplări cu invitații pe care i-ai dus?

Ce pot să zic e că am avut un invitat de care a trebuit să mă rog ore întregi, era party, era să piardă avionul și nicidecum nu dorea să plece, dar cumva l-am convins să își ia bagajele, să ajungă la avion. Mai mult am pe partea de logistică. Acolo fiecare zi e o surpriză. Sunt anumite chestii pe care știu că o să le faci și altele care pur și sim-

plu intervin și trebuie să găsești o soluție. Just figure it out (Descurcă-te singur-nr).

Ai vrea să împărtășești o întâmplare de la logistică?

O întâmplare funny e că trebuia să mochetăm o locație și acolo era pusă alarmă. Noi am pus jos repede mocheta și din greșeală am tăiat firul de alarmă și în următoarele cinci secunde erau oameni în jurul nostru ca furnicile, care se uitau ce se întâmplă și noi abia după ne-am dat seama că am provocat acea alarmă. Oricum, noi veteranii suntem ca o familie, ne vedem și în afara festivalului, povestim și ne ajutăm între noi. Cumva nu le asociez direct cu festivalul întâmplările respective. Practic, am crescut cu acest festival, nu cred că sunt mulți care pot zice că, fiind elev în școală, au dat bacul cu festivalul. În anul în care am dat bacul, Cătălina Pop, care este coordonatoarea șoferilor, m-a ajutat pe partea de matematică. Sau Sebi Crucin, care mă împingea din spate: „hai, fă și învață și trage să fie bine”. Și Ionuț Gusti care era cel care mă îndruma. Și asta-i farmecul, toți suntem o familie mare.

Și tu în rest cu ce te ocupi?

De șapte ani lucrez la Gameloft, o firmă care face jocuri pentru mobil, și sunt hardware manager. Tot ce înseamnă rețelistică, servere și așa mai departe sunt în grija mea.

Ai făcut studii în domeniu?

Nu, pur și simplu ce am învățat de acasă sau de la alții, le-am aplicat și a fost destul. În mare parte, tot ce am învățat în viață am învățat aici. Toți din jur, indiferent dacă îi cunoșteam de ani de zile sau îi cunoșteam atunci, pe moment, au o poveste și cumva înveți din poveștile lor. Oricine are o oportunitate în festival.

Oana Balaci

NESPRESSO × TIFF.20

ACȚIUNE!

La Nespresso, celebrăm zi de zi inovația, măiestria și creativitatea, întrucât credem că aceste valori pot schimba lumea.

Iar cum arta cinematografică este o sursă de inspirație și bucurie, aducându-ne împreună și oferindu-ne noi perspective, suntem mândri să fim partenerii festivalului TIFF pentru al cincilea an consecutiv.

Va așteptăm cu drag la proiecțiile de film, în compania unei cafele excepționale!

www.nespresso.com

what else?

meme la TIFF.20

PROGRAM / DUMINICĂ / 1 AUGUST

■ CINEMA FLORIN PIERSIC

13:00
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR
AL PREMIULUI PUBLICULUI
Câmp de maci (Poppy Field)
Eugen Jebeleanu | 82' | România [9R1]

15:30
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR
AL TROFEULUI TRANSILVANIA
Vânătorul de balene (The Whaler Boy)
Philipp Yuryev | 94' | Rusia, Polonia, Belgia [9R2]

18:00 Piața Unirii
Noaptea regilor (La nuit des rois)
Philippe Lacôte | 93' | Franța, Coasta de Fildeș,
Canada, Senegal [9R3]

20:00 Supernova
Dragi tovarăși! (Dear Comrades!)
Andrey Konchalovskiy | 120' | Rusia [9R4]

■ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

ÎNCHIDEREA OFICIALĂ/OFFICIAL CLOSING
21:30 Piața Unirii
Anii noștri de glorie (Gli anni più belli)
Gabriele Muccino | 129' | Italia [9U1]

■ CINEMA VICTORIA

10:00 Supernova
Câinele care nu mai tăce (El perro que no calla)
Ana Katz | 73' | Argentina [9V1]

12:00 Ziua maghiară
Lumină naturală (Natural Light)
Denes Nagy | 103' | Ungaria, Letonia, Germania,
Franța [9V2]

14:30 Supernova
Început (Beginning)
Dea Kulumbegashvili | 125' | Georgia, Franța [9V3]

17:15 Supernova
Copilul teribil (Enfant Terrible)*
Oskar Roehler | 134' | Germania [9V4]

20:00 Fără limită
Aviva*
Boaz Yakin | 116' | SUA, Franța [9C3]

22:30 Supernova
Adio, cinema! Adio, tată!
(The Death of Cinema and My Father Too)
Dani Rosenberg | 103' | Israel, Franța [9V6]

■ USAMV OPEN AIR

21:45 Piața Unirii
Anii noștri de glorie (Gli anni più belli)
Gabriele Muccino | 129' | Italia [9S1]

■ CINEMA ARTA

12:00 Ce se întâmplă, documentarule?
Belushi
R.J. Cutler | 104' | SUA [9A1]

14:30 3x3
Rondul de noapte (The Night Patrol)
Iosif Demian | 117' | România [9A2]

17:00 3x3
Călăul (El verdugo)
Luis García Berlanga | 90' | Spania [9A3]

19:30 Close-up Éric Rohmer
Poveste de toamnă (Conte d'automne)
Éric Rohmer | 112' | Franța [9A4]

22:00 Carte blanche San Sebastian
Fiică de hoț (La hija de un ladrón)
Belén Funes | 102' | Spania [9A5]

■ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

14:00 3x3
N-o să mai ningă niciodată
(Never Gonna Snow Again)
Malgorzata Szumowska, Michał Englert | 113' |
Polonia, Germania [9C1]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children. ** Nerecomandat persoanelor sensibile la imagini stroboscopice / Not suitable for viewers with flickering light sensitivity

16:30 Fără limită
Lux Æterna**
Gaspar Noé | 51' | Franța
Focus Spania
Vocea umană (The Human Voice)
Pedro Almodovar | 30' | Spania [9C2]

18:15 Supernova
Annette
Leos Carax | 139' | Franța, Mexic, SUA, Elveția [8C0]

21:00 Fără limită
Cripto-zoo (Cryptozoo)*
Dash Shaw | 90' | SUA [9C4]

■ IULIUS PARC OPEN AIR

21:45 EducaTIFF
Traversarea (The Crossing)
Johanne Helgeland | 96' | Norvegia [9P1]

■ UBB OPEN AIR

22:00 Piața Unirii
Succes de public (Un triomphe)
Emmanuel Courcol | 106' | Franța [9Y1]

■ CERCUL MILITAR

11:45
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR
AL PREMIULUI SPECIAL AL JURIIULUI
Pietricele (Pebbles)
P.S. Vinotraj | 75' | India [9V5]

13:15 Supernova
Suzanna Andler
Benoit Jacquot | 91' | Franța [3V4]

15:45
PROIECȚIA FILMULUI CĂȘTIGĂTOR
AL PREMIULUI PENTRU ÎNTERPRETARE
Asta-i viața (La vida era eso)
David Martín de los Santos | 109' | Spania, Belgia [9W1]

18:15
PREMIUL PUBLICULUI PENTRU MAI POPULAR FILM
ROMÂNESC
România sălbatică (Wild Romania)
Dan Dinu, Cosmin Dumitrache | 123' | România [9W2]

20:45 Supernova
Roata norocului (Wheel of Fortune and Fantasy)
Ryusuke Hamaguchi | 121' | Japonia [9W3]

■ CETĂȚUIE OPEN AIR

21:45 EducaTIFF
Noaptea fiarei (La Noche de la Bestia)
Mauricio Leiva Cock | 74' | Columbia, Mexic [9X1]

■ CINEMA MĂRĂȘTI

19:30 Proiecții speciale
Copacul dorințelor: Amintiri din copilărie
(The Wishing Tree: Childhood Memories)
Andrei Huțuleac | 87' | România [9Z1]

■ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

12:00 EducaTIFF
Oamenii-lup (Wolfwalkers)
Ross Stewart, Tomm Moore | 103' | Irlanda,
Luxemburg, Franța [9D1]

18:00 Lună plină
Prizonieri pe tărâmul spiritelor
(Prisoners of the Ghostland)
Sion Sono | 100' | SUA [9D2]

20:30 Fără limită
Kokoloko*
Gerardo Naranjo | 106' | Mexic [9D3]

■ MUZEUL DE ARTĂ

19:30 Ce se întâmplă, documentarule?
Truman & Tennessee: o conversație intimă (Truman & Tennessee: An Intimate Conversation)
Lisa Immordino Vreeland | 86' | SUA [9M1]

21:30 Focus Spania, Film Food
Rețeta echilibrului (La receta del equilibrio)
Óscar Bernàcer | 70' | Spania [9M2]

■ PARCUL POLIGON FLOREȘTI

21:45
Pup-o, mă! 2: Mireasa nebună
Camelia Popa | 90' | România
Proiecție în afara programului oficial TIFF [9F1]

Katriel Schory: TIFF a crescut și s-a întărit odată cu curiozitatea generată de filmul românesc în restul lumii

Katriel Schory a fost, timp de mai bine de 20 de ani, directorul Fondului de Cinema din Israel, o organizație non-guvernamentală care a reușit să readucă filmul israelian în atenția publicului, a criticilor și a festivalurilor. Anul acesta a venit la TIFF ca membru în juriul de competiție, iar după jurizare, AperiTIFF i-a solicitat un interviu.

Vorbiți-ne, vă rugăm, despre Fondul de Cinema din Israel, într-o încercare de a învăța din exemple funcționale de succes.

Am crescut în industrie, alături de oamenii din industrie. Am fost producător timp de 25 de ani, în acest timp am fost și președintele Asociației Producătorilor de Film și Televiziune din Israel, o poziție voluntară. Așa că am făcut, de-a lungul timpului, lobby pentru industria cinematografică chiar dinainte să ajung la Fondul de Cinema. Cel mai jos moment din istoria cinema-ului din Israel a fost în anii '90, când guvernul a tăiat jumătate de buget. Ne-am pierdut toți spectatorii, pur și simplu toată lumea ne-a întors spatele. Atunci am fost rugat de industrie să preiau conducerea Fondului și să încerc să reglăm situația. Într-un fel, a fost o misiune de salvare.

La momentul respectiv, doar 1% din public mergea la filme israeliene. Eram practic nuli. Era nevoie de un restart. Am vorbit cu politicienii și le-am spus: mai dați-ne o șansă. Cinema-ul este o artă. Așa cum opera, teatrul sau muzeele primesc subvenții, și noi merităm să fim susținuți în felul acestora. A funcționat, legea cinema-ului a trecut prin parlamentul israelian. A fost o muncă de lobby care a durat doi ani, dar am reușit să obținem o

lege care pentru prima oară chiar restruc-tura sistemul.

Cât de important a fost ca Fondul de Cinema să fie înregistrat ca ONG?

A fost crucial că Fondul de Cinema israelian a fost înregistrat ca o asociație non-guvernamentală, deci independentă de stat, nu un departament al ministerului Culturii. Suntem finanțați de contribuabili, dar total independenți. De aceea am putut fi extrem de flexibili și am reușit să răspundem la nevoile imediate ale industriei.

Bugetul anual era de 6-7 milioane de euro. Pe baza acestei sume ne-am stabilit singuri regulile și criteriile. Am schimbat radical modul în care citim, selectăm și finanțăm proiecte din faza de dezvoltare și până la marketing și distribuție. Am pus bazele unui sistem de sprijin de la faza de idee până la poster.

Fiecare decizie despre regulament și criterii a fost luată împreună cu industria. Am fost în permanență în legătură cu sindicatele - de producători, regizori, scenariști, tehnicieni și am decis împreună. Deci pe durata celor 21 de ani ca director al Fondului de Cinema, am avut industria lângă mine.

Le-am spus: eu vă cunosc pe voi, voi mă cunoașteți pe mine. Am lucrat împreună cu mulți dintre voi. Nu sunt mai deș-

tept decât voi și sunt aici să vă servesc interesele. Nu veți fi niciodată surprinși. Nu vă veți trezi peste noapte cu un nou set de reguli și criterii. Voi discuta mai întâi cu voi despre orice schimbare. Se prea poate să nu ne înțelegem mereu, dar vom vorbi deschis. Voi sunteți clienții mei, iar pentru ca asta să funcționeze, avem nevoie de un dialog constant.

Cum a funcționat acest dialog?

Mă întâlneam în mod religios, de 4-5 ori pe an, cu fiecare dintre sindicate. Doar să văd cum sunt, ce merge bine, ce nu funcționează, ce putem schimba. Dacă agreeam pe necesitatea unor modificări în regulament, reveneam la membrii boardului Fondului de Cinema, 15 oameni tot din industrie, selecționați din două trei propuneri de nume primite de la fiecare sindicat în parte. Deveneau membri timp de trei ani, timp în care nu aveau voie să aplice la fond. După trei ani, repetam procesul de selecție și alcătuim un nou board de directori.

Care era procesul de selecție?

În primul rând, am decis ca toți lectorii să

citit de alți trei și tot așa. Deci ghilotina nu pică din prima, ai posibilitatea să fi citit de nouă oameni.

Cât de important a fost să reconectați publicul?

Apoi am spus, ok, hai să ne asumăm că producem cu un film mai puțin anual, și punem deoparte o parte din bani pentru a ne rebrandui. E important să ajungem și să ne reconectăm cu publicul. Nu are sens să investești bani în producție dacă nu investești și în marketing și distribuție. Așa că am redirecționat bani special pentru asta. Pentru că noi, ca fond de cinema, aveam și responsabilitatea de a genera public pentru proiectele pe care le susțineam.

Așadar, dacă primeai 400.000 de euro pentru producție, puneam deoparte 10-12% pentru marketing și distribuție. Iar când filmul era gata, ne uitam la el și decideam. Dacă era un film care avea șanse să ajungă doar în cluburi, cinemateci și orașele mari, atunci primea un anumit procent. Dacă era vorba de un evident posibil succes de public, mergeam și peste cei 10%. Oricum ar fi fost, la final producătorul nu mergea cu buzunarele goale la managerul de cinema.

Mai exista de asemenea un procent din buget păstrat pentru participarea filmului la festivaluri internaționale. Să poată face deplasări, să-și angajeze un publicist, să își cumpere câteva anunțuri în ziare de circulație internațională. Pentru că într-un final, totul se întoarce, iar oamenii care îți dau banii vor vizibilitate, iar dacă ești selectat la unul dintre festivalurile mari ale lumii, țara devine vizibilă prin cinema.

Mai întâi însă m-am concentrat pe a aduce înapoi în săli publicul din Israel. Un fost ministru de cultură mi-a spus cu ani în urmă: lasă-mă cu Cannes-ul, Berlinul și Venețiile tale, votanții mei sunt aici. Era adevărat și a fost greu. A durat cinci ani de efort susținut și am reușit să creștem acel un procent la 14-15 procente. Prin investiții și rebranding. Le-am spus, știți că nu ați avut experiențe bune în trecut, dar lucrurile s-au schimbat: dați-ne două ore din timpul vostru.

Cum s-a tradus asta în conținut?

Aveam destui bani să susținem anual 12-14 filme, cu bugete de mărimi diferite. Asta ne-a permis să diversificăm: aveam filme art house, povești personale, povești inovatoare din punctul de vedere al gramaticii filmului, dar aveam și filme user friendly. Am decis apoi, deși am fost criticat pentru asta, să susținem și filmele de gen. Am organizat concurs pentru comedii, pentru filme pentru copii de vârste de până în 8-9 ani, filme horror, filme cu zombi. Am chemat lectori care erau cunoscători și pasionați de filme de gen. Am considerat că asta este parte din obligația noastră. În Israel nu există fonduri private. Nu poți face film fără Fondul de Cinema. Iar principala noastră responsabilitate este față de contribuabili, pentru că la finalul zilei ei sunt cei care plătesc pentru film. Așa că nu îi putem ignora.

Ce părere aveți despre TIFF?

Prima oară am venit aici în 2004. Tudor avea o mașină mică. El m-a luat de la aeroport, el m-a dus la aeroport. Mă chemase să vorbesc despre producție. Apoi am tot revenit la industrie și am văzut cât de mult crește festivalul. La fel ca cinematografia română. M-am uitat cu atenție pentru că într-un fel am făcut o paralelă cu cinema-ul israelian. Și noi am ieșit în lume prin 2004-2005. TIFF a crescut și s-a întărit odată cu curiozitatea generată de filmul românesc în restul lumii. Pe de o parte festivalul a contribuit la asta, la fel cum succesul filmului românesc a contribuit la creșterea festivalului. Merg mână în mână și funcționează tare bine împreună.

Ruxandra Predescu

Dan Bordeianu, actorul principal din *Căutătorul de vânt*: „Mă văd pe ecran și nu știu ce reacție să am”

Dan Virgil Bordeianu (n. 1975) este un actor român, recunoscut în special pentru rolul său din telenovela *Numai iubirea*, dar și pentru cele din *Lacrimi de iubire* și *Iubire ca în filme*. De la aceste roluri, actorul interpretează în cel mai nou lungmetraj al lui Mihai Sofronea rolul unui personaj depresiv (sau doar reflexiv?). Bordeianu a povestit pentru AperiTIFF cum a simțit această tranziție.

În *Căutătorul de vânt* (2020), interpretați rolul lui Radu. De la *București NonStop* (reg. Dan Chișu, 2015) încoace nu ați mai avut niciun alt rol într-un film. V-a influențat în vreun fel această pauză? Cum a fost să jucați din nou?

În toată perioada asta, mi-am făcut meseria: teatrul. Pauza presupune o absență a meseriei, dar n-a fost cazul. Sigur că mijloacele pe care le folosești în film sunt un pic diferite de cele din teatru, dar în ultimă instanță lucrurile sunt la fel. Sunt genul de individ care nu stă prea mult să se gândească: „Aoleu, e camera în fața mea! Ce fac?”.

Producția filmului se desfășoară undeva în Munții Măcinului. Ați simțit o conexiune aparte cu locurile respective? Care a fost atmosfera generală din timpul filmărilor?

Atmosfera a fost foarte, foarte bună și propice filmului, și asta i se datorează în principiu lui Mihai. Oamenii din echipă au înțeles fenomenul. Dincolo de părțile care se știu în public, să zic așa, oamenii au înțeles atmosfera care se creează între actori și regizor și nevoile lor, acționând ca atare. Dincolo de meseria pe care o are fiecare (a monta o șină de traveling, a pune o lumină, a face o scenografie, a tăia sau aranja un fir de păr etc.), atmosfera creată între noi intră în povestea filmului. De-asta a fost foarte frumos: au înțeles povestea, le-a plăcut și am fost așa, ca un, singur organism care făcea un drum. A fost tare fain să simt asta. Iar locația de filmare, Munții Măcinului, e o zonă magică pur și simplu. Un lucru care merită povestit: tatăl meu s-a născut într-un sat care acum se numește Cișmeaua Nouă sau Izvorul Nou, nu mai știu, care ține de comuna Făgărașu Nou, la câțiva kilometri de unde am filmat noi. La un moment dat, am tras un cadru care este foarte important în film. La sfârșitul filmărilor, chiar am făcut un ocol în cătunul uitat de lume al tatălui meu. Atunci am realizat că în acel cadru, undeva în background, era chiar acest sat. Nu se vede, evident, acest detaliu în film, dar eu știu că e acolo. Geografic vorbind, sunt sigur. Zona e foarte specială. Și asta e puțin spus. Noi am fost norocoși că am fost martorii acelor imagini. De-asta e un film extrem de vizual, foarte bogat în zona imaginii, semnate de Anton Cartu și merită văzut la proiecție.

L-ați amintit mai devreme pe regizorul filmului, Mihai Sofronea. Prin ce circumstanțe ați ajuns să colaborați?

Ne-am cunoscut la un festival de film, la Divan, la Cetate, unde i-am văzut un scurtmetraj, *Copacul*. Sunt genul de spectator care atunci când admiră ceva, nu ezită să se manifeste. Cu toate că ne știam oarecum doar din vedere, m-am dus la el și l-am îmbrățișat. Mi-a plăcut

atât de tare scurtmetrajul, încât mi-am zis că trebuie să stau un pic de vorbă cu omul ăsta. Și ne-am împrietenit. Anii au trecut, ne-am mai întâlnit în diverse contexte și la un moment dat am făcut un scurtmetraj împreună, care a fost și ăla o experiență faină. Când m-a sunat și mi-a propus să facem *Căutătorul de vânt*, eu, sincer, știam scenariul. Așa conexiune s-a creat între noi. Îl vedeam altfel pe actorul care îl interpretează pe Radu. Mi-am zis că râde de mine, face glume, nu știu, când am auzit propunerea. Dar nu, era serios. Și așa am ajuns să filmăm. După o perioadă destul de lungă de discuții și pregătiri, de mai bine de 2 ani, am reușit.

De la rolurile pe care le-ați avut în telenovele, ați ajuns să-l interpretați pe Radu, un personaj care află că mai are puțin de trăit. Cum v-ați acomodat cu un rol practic... opus?

Cu-atât mai bine, cum altfel? Și cu-atât mai ușor. Este o zonă, într-adevăr, în care nu am fost atât de distribuit. O zonă care nu m-a folosit. Și foarte rău a făcut. Pentru că implică o căutare permanentă, mult mai profundă și mai intensă decât cea din zonele în care am activat până acum. Pentru mine, orice rol de alt fel este o foarte mare provocare și cu cât e mai departe de mine, cu-atât șansele ca eu să descopăr ceva nou în mine sunt mai mari. Deci, bine ai venit, Radu.

Filmul a avut premiera mondială vineri seara, în cadrul TIFF. Cum v-ați simțit revăzându-vă pe marile ecrane?

Nu am o zonă de vanitate foarte mare. Dimpotrivă, sunt foarte rău cu mine însumi, destul de obiectiv. Mă văd pe ecran acum... Nu știu, ce reacții să am? Mi se pare mai degrabă o chestie naturală. Nu am avut nici emoții, nici așteptări. Eu cred în poveste, deja o știu. Și soția m-a întrebat când am plecat de acasă dacă am emoții. Dar de ce să am? Dacă era ceva de făcut, am făcut atunci, la filmări. Acum ce să mai fac? Nu mai stă nimic în mâinile mele. Nici nu trăiesc în zona asta, în care doar atât îmi doresc - să mă văd pe ecran. E cum e și a fost tare fain.

Nu în ultimul rând, din curiozitate aș vrea să vă întreb: aveți și alte proiecte la care lucrați în prezent? Sau precizați că se va ivi o nouă colaborare la fel de surprinzătoare ca aceasta, cu regizorul Mihai Sofronea?

Mihai e un tip care coace lucrurile îndelungat. Inclusiv proiectul ăsta se naște în mintea lui de mai mult de zece ani. A trecut apoi oricum printr-un proces destul de complicat, până a reușit să facă rost de finanțări și așa mai departe. Dar a reușit până la urmă și este fabulos. Din câte știu eu, el spune că următorul proiect va fi peste alți zece ani. Bine, dar glumește. Eu nu cred că va fi așa, ci că se

vor desfășura lucrurile mult mai rapid. S-a creat oricum o zonă de colaborare și de prietenie incredibilă; nu una uzuală, ci una adevărată. Probabil că dacă n-am vorbi zece ani și m-ar suna brusc, am povesti de parcă ne-am văzut ieri. Prietenii astea sunt rare și frumoase și trebuie să prețuiești. Încă nu e pus nimic pe hârtie, dar am încredere în el.

Căutătorul de vânt (reg. Mihai Sofronea, 2020) a rulat la TIFF vineri și sâmbătă, ultimele zile ale lui iulie. Experiența minunată trăită și descrisă de membrii echipei a făcut să merite întru totul vizionarea filmului.

Emanuela Susanu

ÎN JAPONIA, AM CREZUT MEREU CĂ MIC ÎNSEAMNĂ FRUMOS

Ca și în cazul bonsaiului, mai puțin înseamnă, de fapt, mai mult. Cu videoproectorul laser EPSON EF-100W/B, compact și portabil, puteți proiecta pe aproape orice suprafață și aproape în orice direcție, chiar și în lumină naturală.

Este într-atât de ușor încât îl puteți lua oriunde, iar designul compact vă permite să îl depozitați simplu și elegant pe un raft. EPSON EF-100W/B este versatil, lucru care vă permite să afișați conținut de pe telefon, de pe dispozitive de redare, de pe laptop sau de pe console de jocuri.

Aflați mai multe pe www.epson.ro/ef-100

EPSON
EXCEED YOUR VISION

COMPETIȚIE

Pebbles

Vinothraj Madurai's Film Received the Special Jury Prize at TIFF.20.

2015 in a small Indian village. A mother of two is beaten and thrown out in the middle of the night by her alcoholic husband. She walks 13 kilometers to her native village, carrying her small child in her arms. This is the true story of director Vinothraj Madurai's sister.

His debut *Pebbles*, which won Tiger Award at the 50th Rotterdam film festival this year, starts from this story, but centers on the father, who takes the son out

of school and sets out in search of his wife in hot Southern India. In an interview he gave for Indian Express, the director said that his family cried upon seeing their life on screen.

What is striking about *Pebbles* is the distant space and social organization, as seen from the comfort of a European cinema. Yet it dawns on the viewer that it's not all that strange. Two women guard holes in the ground. One keeps twigs alight, while the other awaits for the rat to come out and be caught just in time to be

cooked for dinner. Their daughter throws small leaves up in the air to see them twirl as they rain back down. In a run-down bus, quarreling men wake up a newborn. The mother gets off in a desert and is happy to find a tree by whose shade she can put her baby back to sleep. Women line up for water, which they take out of the ground with a bowl, very carefully, lest they stir the mud and spoil the water.

This is the world that the father and son walk in search of the mother. The son is confused and angry but dependent on

adults. The father is guilty but empowered by the world he inhabits. The director invites us to a road trip through a collective consciousness.

Director Vinothraj Madurai will be present for a Q&A with the TIFF audience.

Pebbles (India, 2021) screens at Military Circle at 11:45. Director: Vinothraj Madurai. Starring: Chellapandi S, Karuththadaiyan K.

Crăița Nanu

The Best Years – Like They Will Never Be Again

You may know Gabriele Muccino from typically Italian films or from *Seven Pounds* (2008) with Will Smith or *Fathers & Daughters* (2015) with Russell Crowe and Amanda Seyfried. Either way, he is a director who builds fizzy, lively, strong stories with colorful characters, all in a relaxed tone that is simultaneously knowing. He always has a lesson to teach, and the success he's had in two very different worlds in terms of both cinema and social norms (Europe and the United States) demonstrates that his cinematic and emotional languages are universally valid. That is the case with *The Best Years*, which closes this year's

TIFF. It's an audience film for the whole family; everyone will probably get a different idea about finding their youth and reconnecting with the deep friendships of childhood. It is a tour de force which stretches over four decades: we see Giulio, Gemma, Paolo, and Riccardo from the 1980s to the present in the retrospective of a whole generation. What changed and what stayed the same? It's the emotional story of the most beautiful years, of the years we remember to the end of our days, the ones we come back to when we need to recharge, the ones that provoke the strongest nostalgia in us. The ones we'd give anything to get back.

The Best Years (Italy, 2020) screens simultaneously in Unirii Square and at USAMV Open Air on Sunday, August 1, at 9:45 PM. Director: Gabriele Muccino. Starring: Pierfrancesco Favino, Micaela Ramazzotti, Kim Rossi Stuart, Claudio Santamaria.

Ion Indolean

COMPETIȚIE

Poppy Field

Romanian drama *Poppy Field* is this year's best direction award winner at TIFF.20, which also comes with 3,500 Euro prize for director Eugen Jebeleanu.

Trapped between the xerox-copied icons of one side and the black-and-white copycat militantism of the other side, gendarme Cristi (Conrad Mericoffer) clips one of his concubines. The context couldn't be more tense: a shouting match between a group of Christian Orthodox protesters and the audience who came to see a "movie with lesbians." This is based on real-life incident that is already accumulating its own Romanian filmography. Dan Chișu used as a starting point for his film *5 Minutes*, which focused on the media exploitation of the story and the issues of a family in denial that their son is or could be gay.

For his film debut, theatre director Eugen Jebeleanu chooses a radically different

approach. The protagonist of *Poppy Field* is not comfortable in his own skin and feels more at home with the codes of silence and the virility of the gendarmes than the radical chic of the LGBT community. He's exactly the kind of guy for whom a forced militant coming out is not a good idea, the kind of guy who can lose control and no longer take responsibility for his own actions.

In terms of directing and screenwriting, Jebeleanu uses tools from the theatre toolbox: lots of dialogue and separating the spaces in which the scenes featuring Cristi take place. But he is using them deftly, incorporating them cinematically in a surprisingly honest film that is just right for the TIFF.20 competition.

Poppy Field (Romania, 2021) screens at the Florin Piersic Cinema on Sunday, August 1, at 1:00 PM.

Câmp de maci / Poppy Filed (Romania, 2021) Director: Eugen Jebeleanu. Starring: Conrad Mericoffer, Alexandru Potocean, George Pistereanu.

Cristi Mărculescu

COMPETITIE

The Whaler Boy

This year's Transilvania Trophy goes to *The Whaler Boy*, a Russia-Poland-Belgium co-production directed by Philipp Yuriev. The award also comes with a 10,000 Euro cash prize.

I have never been happier with a TIFF grand prize winner — especially that I was the one to pick it up from the preselection pile. It was one of the few films that drew me in from the first frames. The strong opening scene connects a tiny hamlet on a godforsaken island in Siberia to a large American city, Detroit, by means of erotic video-chat. Girls gyrate for the camera in a dizzying choreography that is directed and edited with intelligence and virtuosity in such a way that we feel both the incredible gulf and the actual connection between the two faraway worlds just across the Bering straits. So close, but so far away. In his first directorial role, multiple award-winning Russian director of photography Philipp Yuryev crafts an unusually delicate low-budget drama of rare visual beauty, which speaks to the experience of thousands of men and women across the world.

The action takes place in the North-Eastern Russian area of Chukotka, only 86 kilometers from Alaska. The protagonist is Lyoshka (Vladimir Onokhov, himself at his debut), a young man from an Inuit whale hunting community. They live ordinary lives governed by routine: they hunt marine mammals and hang

out with friends. But an important event shakes the calm of the locals: Internet arrives, and, with it, proof of better lives in other corners of the planet. Everyone is curious to see what mysteries this technological wonder can uncover. Thus Lyoshka's adventure begins. He discovers webcams and video-chats and admires a young blonde from Detroit together with his best friend.

His lack of experience with technology and naïveté leads him to believe that he has a special connection with the gorgeous HollySweet_999. He slowly develops an obsession with her. He starts believing she can see him, that he can talk to her, he apologizes for “cheating” on her when he spends time with another girl, he dedicates time learning her language, and confesses, as she dances in intercut frames, in broken English: “I want to be your wife.” Fantasy is quickly followed by jealousy, then violence, and, eventually,

consequences that appear irremediable. This is how Lyoshka decides to cross the Bering straights and chase the American dream that goes by HollySweet_999 — the Moby Dick that controls his own destiny.

The tragicomedy turns into a surprising, seductive journey through unknown lands with an atmospheric, eclectic musical landscape (Beach Boys, Julee Cruise, “Falling” from *Twin Peaks*) which often clashes with the eccentric narrative thread of the film, and finally settles into the shape of a coming of age film about the American dream in a whaling village, in a strange, isolated world about to

go extinct in the far Russian north, whose culture and customs are evocatively transposed in a film that is at times funny, at times devastating, but always terribly satisfying. This is one of the strongest and most particular debuts I have seen in recent years, all the more impressive as the cast consists of non-professionals. A must for those who have not seen it yet.

The Whaler Boy (Russia-Poland-Belgium, 2021) screens at Florin Piersic Cinema on Sunday, August 1, at 3:30 PM. Director: Philipp Yuryev. Starring: Vladimir Onokhov, Kristina Asmus, Vladimir Lyubimtsev.

The Wishing Tree: The Girl Who Escaped Into Fantasy

The world premiere of *The Wishing Tree: Childhood Memories* took place on Friday at 6 PM at the Student Culture House. It is a painful, hopeful film about a difficult subject.

Before the screening, we talked to director Andrei Huțuleac who described the film beautifully: “This is a film for the whole family. It has elements for adults and for children too. It has good humor and honest, moving moments.”

Indeed, the film is unique in Romania: most of the team worked pro bono, and all the proceeds will go to the organiza-

tion HOSPICE Casa Speranței, which supports children living with cancer. It is difficult to tackle such strong themes like cancer or death without pushing viewers away, but the film manages to do that without opening wounds. “The script was written by Mihai Mănescu and Matei Dima and then rewritten by me. It is a delicate story about a girl with terminal cancer who escapes into fantasy, into her favorite fairy tale, ‘Childhood Memories.’ We tried to speak to this incredible tragedy with grace, candor, and sensitivity. We sought hope,” said Huțuleac.

The Wishing Tree: Childhood Memories (Romania, 2021) screens again at Mărăști Cinema on Sunday, August 1, at 7:30 PM. Director: Andrei Huțuleac. Featuring: Maya Noelle Prediger, Teodor Corban, Matei Dima, Cosmin Nedelcu, Grigorie Silișteanu.

Emma Onofrei

Lead actor Petra Martinez won best performance at TIFF.20, which comes with 1,000 Euro offered by Conceptual Lab by Theo Nissim.

David Martín de los Santos debut feature *That Was Life* has all the ingredients of a fairy tale, except that Prince Charming is Maria, a respectable lady in her sunset years who one day sets out on to travel the seven seas, and the dragon is Florin Piersic Jr., deliciously dry as the owner of a motorcycle and of a bar in a godforsaken corner of Spain. And the princess dies early on.

Sometimes life kicks you in the but and out of your everyday rut. That's what happens to Maria when, while in a hospital in Belgium for a heart attack, befriends a young woman who quickly dies. She finds herself instantly elevated from roommate

to emergency contact and launches herself in search of the young woman's surviving family in rural Spain.

With protagonists at respectable ages, one too often expects that the story can only go along particular grooves. But the director frees the audience from such constraints and proves that anything is possible as long as there is a willingness to look beyond obstacles towards possible opportunities. Which the lead character does, delicately and delightfully.

“I wonder to myself: how do we see people of that generation? Because, at times, we're so wrapped up in our role as children that we don't see beyond the role of ‘mother’; but they're people too,” the director said in an interview for Cineuropa.

This is a slow, amusing, and moving road trip with grandmother Maria who becomes Maria the woman, a realization that feels like a superpower.

That Was Life (Spain, Belgium, 2020), Director: David Martín de los Santos. Screens at the Military Circle on Sunday, August 1, at 3:45 PM.

Crăița Nanu

Best of TIFF moments

Foto: Nicu Cherciu

Foto: Nicu Cherciu

Agenda zilei

01
08

CASA TIFF

11.00 TIFF TALK
echipa filmului *România sălbatică*

Foto: Nicu Cherciu

Foto: Vlad Cupșa

Foto: Vlad Cupșa

ABONEAZĂ-TE PÂNĂ PE 29 IULIE LA

TIFF UNLIMITED

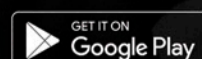
Cinema-ul tău alternativ. De acasă.

SALE
23 IULIE - 26 SEPTEMBRIE

ȘI PRIMEȘTI:

- ACCES LA TIFF UNLIMITED PARTY* - JOI, 29 IULIE
- CELE MAI BUNE LOCURI ÎN CINEMATOGRAFELE TIFF

15 €** | 27 €** | 50 €**
3 luni | 6 luni | 12 luni

Mai multe detalii pe unlimited.tiff.ro la secțiunea Unlimited Summer

*Detalii acces Unlimited Party la adresa unlimited@tiff.ro **Prețurile includ TVA. Toate tipurile de abonament beneficiază de acces gratuit timp de o lună